

[Anne Birgitte Lundholt]

mange eksempler på, til at det virker tiltrækkende.

Men tilbage står: Hvorfor må den danske befolkning ikke blive præsenteret for de kolde facts? Hvorfor må den danske vælger ikke kende sandheden? Svaret findes formentlig: På grund af indtil flere valgdatoer, der står næsten lige for. Men jeg og Det Konservative Folkeparti mener faktisk, at det er bedre at få en positiv overraskelse end det modsatte. Stop-go-stop-go-stop-go! Den form for politik har aldrig været fremmede for befolkningens tillid til det politiske system og dermed til tiltroen til opsvinget.

Regeringen taler om, at oppositionen forsøger at tale et opsving ned. Jeg kan forsikre finansministeren for, at her har finansministeren trods alt overvurderet mine evner. Til gengæld mener vi heller ikke, at regeringen kan tale et opsving i gang. Dertil er befolkningen nemlig blevet for klog. Man vil gerne se facts. Derfor skal der ændres ved finanslovudspillet. Økonomien skal gøres realistisk og som sagt ikke baseres på drømme om mirakler. Det udgiftspolitiske måltal skal genindføres, der skal gennemføres besparelser, reelle udliciteringer og privatiseringer, og det skal sikres, at arbejde i privat virksomhed og private hjem kan betale sig. Der skal gennemføres nogle ægte reformer på arbejdsmarkedet til gavn for beskæftigelsen, for så bliver der nemlig basis for forsigtige, positive forhåbninger, og det er det mål, Det Konservative Folkeparti har sat sig.

Som nævnt flere gange er finansloven et udtryk for et budget, der samler de udgifts- og indtægtsmæssige konsekvenser af al anden lovgivning i Folketinget. Det betyder, at mange af de ændringer, vi kan ønske os, i realiteten også betyder ændringer i andre love. Sådan har det været hidtil, og sådan går vi ud fra at det også er under den nuværende regering. Vi har naturlige ønsker om ændringer også i de netop vedtagne skatte- og arbejdsmarkedslove, som regeringen gennemtrumfede før sommerferien. Det er vel for meget at håbe på at få dem gennemført, men så kan vi til gengæld oplyse vælgerne om, at disse ændringer vil stå øverst på dagsordenen efter næste valg.

Omvendt betyder vores modstand mod de enkelte love ikke, at vi ønsker at forkaste det samlede budget. Vi vil derfor allerede nu meddele, at det bliver ikke ved tredjebehandlingen

af folkestyrets budget for det fremtidige år, at slaget skal slås, men under behandlingen af de enkelte lovforslag, som medfører tallene på budgettet.

Vi går naturligvis ud fra, at regeringen på trods af denne årelange tradition med enkelte afbrydelser alligevel vil tage forhandlingerne med oppositionen alvorligt. Vi går også ud fra, at regeringen i dag kan give os tilsagn om, at de lovforslag, der er eller vil blive fremsat som følge af finanslovforslaget, naturligvis ikke presses igennem Folketinget, førend finanslovforhandlingerne er ført til ende.

Ganske vist har vi en flertalsregering, men det er helt klart, at opnår vi ikke et konstruktivt resultat i forhandlingerne, er vi selvfølgelig ikke bundet efter næste valg, men vi går ind for at få et konstruktivt resultat, og så vil der ske ændringer.

Vi er som sagt parat til reelle forhandlinger om hovedindholdet i finansloven, og vi ser også gerne på detaljer, men ikke udelukkende. Udspillet ligger hos regeringen, og vi tager udfordringen og invitationen op. Regeringen har allerede signaleret, at man er villig til andet end kommaflytninger i finanslovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Den konservative ordfører ønskede sig tilbage til de gode gamle dage, da underskuddet på statsfinanserne gang på gang skred i den forkerte retning, da arbejdsløshedstallene gang på gang skred i den forkerte retning. Det synes jeg kan være lidt svært at forstå. Det var jo ikke nogen særlig succes, man havde med den økonomiske politik, mens der var en konservativ finansminister.

Men nu kan jeg forstå, at hovedbudskabet fra De Konservative her i dag er, at vi skal have det udgiftspolitiske måltal genindført, og derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad skal det så være på? Kan vi få at vide, hvilke milliardbeløb det drejer sig om, for det er jo forudsætningen for, at vi andre kan begynde at regne på, hvor meget større arbejdsløshed De Konservative gerne ser næste år?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Fru Anne Birgitte Lundholt spurgte lidt re-